

Ikt. sz.: NOB-40/43-2/2016.

NOB-12/2016. sz. ülés
(NOB-49/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottság**ának
2016. szeptember 19-én, hétfőn 9 óra 08 perckor
az Országház Esterházy János tanácstermében (földszint 1.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató aktuális nemzetpolitikai kérdésekről</i>	
<i>Előadók:</i>	
<i>Potápi Árpád János, a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős államtitkára</i>	
<i>Dr. Szilágyi Péter, a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkára</i>	5
<i>Kérdések, észrevételek</i>	10
<i>Potápi Árpád János válasza, reagálása</i>	15
<i>További kérdések, észrevételek</i>	20
<i>Potápi Árpád János válasza, reagálása</i>	20
<i>Hozzászólások</i>	21
<i>Határozathozatal</i>	24
<i>Egyebek</i>	24
<i>Határozathozatal</i>	24
<i>Az ülés berekesztése</i>	25

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató aktuális nemzetpolitikai kérdésekről

Előadók:

Potápi Árpád János, a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős államtitkára
Dr. Szilágyi Péter, a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkára

2. A Nemzeti összetartozás bizottságának az Országgyűlés 2016. évi őszi ülészakára vonatkozó munkatervének megvitatása és elfogadása
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Pánczél Károly (Fidesz), a bizottság elnöke

Szabolcs Attila (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bóna Zoltán (Fidesz)

Dunai Mónika (Fidesz)

Petneházy Attila (Fidesz)

Szávay István (Jobbik)

Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószóló

Helyettesítési megbízást adott

Szászfalvi László (KDNP) Pánczél Károlynak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Sándor Tamás, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Hozzászólók

Potápi Árpád János, a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai
Államtitkárságának államtitkára

Dr. Szilágyi Péter, a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai
Államtitkárságának helyettes államtitkára

Megjelent

Dr. Grezsa István miniszteri biztos

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 08 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Megjelentek! Köszöntöm a bizottság tagjait, megjelent vendégeinket a Nemzeti összetartozás bizottsága mai ülésén, ami a 2016-os őszi ciklus első bizottsági ülése. Nagy tisztelettel köszöntöm Potápi Árpád János államtitkár urat, dr. Szilágyi Péter helyettes államtitkárt, Grezsa Istvánt, miniszterelnök úr megbízottját, Kárpátalja fejlesztéséért felelős biztost és minden kedves megjelentet.

Tájékoztatom a bizottságot, hogy a bizottság összetételében személyi változás történt. A múlt héten hétfőn személyi változásokról született döntés a parlamentben, eddig a bizottságban lévő képviselőtársunk, Ander Balázs képviselő úr egy másik bizottságban dolgozik tovább, és Sneider Tamás képviselő úr, a Ház jobbikos alelnöke érkezik a bizottságba, aki előzetesen jelezte, hogy a mai ülésen nem tud részt venni. Mindkét képviselőtársunknak részben itt a bizottságban, részben pedig új bizottsági munkájához sok sikert és jó egészséget kívánunk.

Szeretném közölni, hogy más döntés is született. Szávay István képviselő úr a parlament jegyzői munkáját is el fogja látni, amihez szintén sikeres munkavégzést kívánunk képviselőtársunknak. *(Szávay István: Köszönöm szépen.)*

A szavazás előtt szeretném bejelenteni, hogy Szászfalvi László alelnök urat jómagam helyettesítem. Megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes.

A kiküldött napirend megszavazása előtt szeretném jelezni, hogy előadóink, államtitkár úr és helyettes államtitkár úr előzetesen jelezte, hogy szemléltetőeszközt kívánnak igénybe venni, így ezzel fogadjuk el a napirendünket.

Kérdezem a bizottságot, hogy a kiküldött napirenddel egyetért-e. Aki igen, az, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Aki nem? *(Nincs jelzés.)* Aki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)*

A bizottság 6 igen szavazattal a napirendet elfogadta.

Tájékoztató aktuális nemzetpolitikai kérdésekről

Előadók:

Potápi Árpád János, a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős államtitkára

Dr. Szilágyi Péter, a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkára

Rátérünk első napirendi pontunkra: tájékoztató aktuális nemzetpolitikai kérdésekről, előadók: Potápi Árpád államtitkár úr, illetve dr. Szilágyi Péter helyettes államtitkár úr, akiket még egyszer nagy szeretettel köszöntök. Tudom, hogy államtitkár úr egy fárasztó, hosszú erdélyi körutazáson van túl, az éjszaka érkezett meg, ezért külön köszönöm, hogy meghívásunknak eleget tudott tenni. Államtitkár úr, öné a szó.

Potápi Árpád János tájékoztatója

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár (Miniszterelnökség, Nemzetpolitikai Államtitkárság): Köszönöm szépen, elnök úr.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Képviselőtársaim! Mindenkit nagy szeretettel köszöntök, és kívánok ehhez az őszi ülésszakhoz jó munkát, sok erőt, egészséget, sok sikert, frissen megválasztott jegyző

úrnak pedig gratulálok, jó munkát kívánok szintén, illetve, akik más bizottságban folytatják a munkájukat, azoknak szintén. *(Elindul a vetített számítógépes prezentáció.)*

Lehet, hogy sok újat nem fogok mondani ezzel a beszámolóval, illetve tájékoztatóval, mert úgy gondolom, hogy a bizottság tagjai tájékozottak, illetve folyamatos kapcsolatban vagyunk egymással, de lehet, hogy így rendszerezve egy kicsit rá lehet világítani, hogy az elmúlt időszakban, illetve a közeljövőben a Nemzetpolitikai Államtitkárság vagy általában véve a magyar nemzetpolitika mivel fog foglalkozni, s ezért ezt a lehetőséget, amelyet a bizottság számomra nyújt, szeretném megköszönni, egyúttal pedig a kollégáimnak, hogy összeállították ezt az előadást.

Most már a 3. oldalon vagyunk. Ha megnézik a térképet, akkor azt állapíthatjuk meg, és ha a számokat még mellé tesszük, hogy a Kárpát-medencének még mindig a magyarság, illetve a magyar nemzet a legnagyobb nemzete, viszont jól látható, hogy az a folyamat, ami elkezdődött már körülbelül 100 éve, az sajnos tovább folytatódik, mind számában, mind pedig arányában is fogyatkozik a nemzet gyakorlatilag mindenhol, minden utódállamban. Ez a számra mindenhol igaz, arányára nem teljesen, mert a tömböknél, például Székelyföldnél az arány nem változott jelentősen, sőt esetenként még javult is, de számában ott is fogyatkozik a létszámunk.

Hogy a Kárpát-medencében mennyien vagyunk, nem teljesen reális szám ez a körülbelül 12 millió, ennél valószínűleg magasabb, viszont messze nem érjük el a 15 milliós számot. Ha a világra kellene meghatározni a magyarság számát, ami a következő dián ott van - amit sem önök, sem én nem tudok elolvasni, de mindegy a statisztika, mert ezek folyamatosan változó számok -, akkor azt mondhatjuk, hogy az egész világon olyan 15-16 millió magyarról beszélhetünk, akik magyar nemzetiségűek vagy magyar származásúak vagy pedig magyar identitással bírnak. Ezt azért emelem így ki, mert a tengerentúlon, Nyugat-Európában a magyaroknak is egy része többes identitású, és sok helyen nem elsősorban a magyar identitás az első.

A nemzetpolitikára fordított forrásokról is beszéljünk egy kicsit. 2012 óta gyűjtöttük ki, hogy mekkora anyagi eszközökkel bír a Nemzetpolitikai Államtitkárság, illetve a BGA. Ez a szűken vett nemzetpolitikai forrás, hiszen a többi minisztériumnál is vannak nemzetpolitikára fordítható összegek, illetve ha például a Duna Televízió költségvetését nézzük és azt a nemzetpolitikához soroljuk, az is körülbelül 9 milliárd forint, úgyhogy az is jelentősen növelné. Vagy ha mondjuk, a vajdasági 50 milliárd forintot vagy a kárpátaljai 32 milliárd forintot említjük meg, vagy amit gazdasági programokra fordít a magyar kormány, akkor az is jelentősen megemelhetné ezt a keretet, de ezek költségvetési keretek, amelyek nálunk, illetve a BGA-nál találhatóak. Ez 17,7 milliárdról 27,6 milliárd forintra növekedett meg, úgy, hogy gyakorlatilag jelentős inflációról nem beszélhetünk, illetve nem is nagyon volt infláció az elmúlt 5 esztendőben, úgyhogy jelentős növekedésnek lehettünk a tanúi. Itt egyébként a nagy váltás 2014-15, illetve utána, 2015-16-nál következett be. Gyakorlatilag a költségvetésbe - nem mondom azt, hogy megvalósult számok, mert még visszavan jó 3 hónap az esztendőből, de -, a 2016-os költségvetési törvénybe ezek a számok kerültek be, tehát a ténylegesen elköltött összegek kerültek be tervként a költségvetési törvénybe.

Két nagy nemzetpolitikai fórumot említek csak meg: ezek a Magyar Állandó Értekezlet és a Magyar Diaszpóra Tanács új időpontjai. 2015. december 3-án - ott van egy pont és egy kötőjel vagy gondolatjel, ez az érettségi dolgozatnál három hibapont, kétszer megismétli, ez már öt minimum, úgyhogy máris négyes a dolgozat, de ez egy másik kérdés -, tehát december 3-án fogadtuk el a zárónyilatkozatot, és az idei évben

december 1-jén lesz a MÁÉRT, a Diaszpóra Tanácsnak pedig november 30-án lesz a hatodik ülése. Valószínű, hogy úgy rendezzük meg, hogy előtte való nap már egy informális találkozóra kerül sor a diaszpóra-küldöttekkel, azért, hogy több időt tudjunk, ha nem is formális keretek között, de beszélgetésre, ismerkedésre, eszmecsere fordítani. Majd november 30-án reggel 9 órakor miniszterelnök úr nyitja meg a Diaszpóra Tanács ülését, azt követően pedig december 1-jén, 9 órakor szintén miniszterelnök úr megnyitó beszédével kezdődik a Magyar Állandó Értekezlet ülése.

A célok, eszközök hogyan változtak 2010-14 között? Gyakorlatilag azt mondhatjuk, a keretrendszer készült el 2010-ben, a nemzetpolitika új keretrendszere. Ehhez jogszabályalkotásra volt szükség, amely 2010-12 között gyakorlatilag megvalósult, és erre a keretrendszerre építve tud működni a mai napig a nemzetpolitika. A változás talán annyi, hogy a gazdaságpolitikai szemléletmód erősödött meg a nemzetpolitikában is. Ennek a lényege az, hogy a szülőföldön való boldogulást szeretnénk erősíteni, azért, hogy az elvándorlás ütemét tudjuk csökkenteni, illetve lehetőség szerint ezt meg tudjuk állítani. Ez gyakorlatilag minden utódállamot, illetve a régi Magyarországot minden régióját érinti. Az elvándorlás üteme nem mindenhol hasonló módon erős, de mindenhol tapasztalható jelenség és ezt kell nekünk minden eszközzel fékeznünk.

Az egyszerűsített honosításról: körülbelül 850 ezren adták le a kérelmet, ebből több mint 780 ezren tették le az állampolgársági esküt, ebből 70 ezren élnek a diaszpórában, a világ minden táján. Itt láthatjuk felsorolva, hogy hol adták le a legtöbbet, illetve hol fogadták be a legtöbb kérelmet: Csíkszeredában, Kolozsvárott, Szabadka, Beregszász, Ungvár. Nem véletlen, hogy ezeknél a konzulátusoknál jelentkezett ez, hiszen a tömbökben található városokról van szó. Kolozsvár és Szabadka egy ideig felváltva küzdött a második helyért, de gyakorlatilag a Vajdaság egészét tekintve, Bácska egészét tekintve, ott, én azt gondolom, hogy már nincsenek akkora tartalékok, mint mondjuk, Erdélyben vagy Közép-Erdélyben, tehát valószínű, hogy Kolozsvár ezt a helyet fogja tartani.

A honosításról röviden csak annyit, hogy nyilván a munka üteme és a sikerek üteme már nem annyira látványos és gyors, mint az első időszakban volt, hiszen azok, akik elsősorban érzelmi okok miatt akarták megszerezni a magyar állampolgárságot, azoknak a nagy része már ezt megkapta, és akik a tömbben, városokban élnek és könnyen le tudták adni ezt a kérelmet, illetve könnyen meg tudták őket szólítani, azok nagy része már magyar állampolgár. Most a munka zöme áttevődik a szórványra, messzebbi térségekre, olyan településekre, amelyek messzebb vannak a konzulátusoktól, nehezebben megközelíthetők. Több anyagi forrást, eszközt igényel ez a munka, és időben is sokkal hosszadalmasabb.

Emellett zárójelben azért megjegyzem, hogy például Székelyföldön még óriási tartalékok vannak. Ismerősi körben is tudok számos olyan személyről, aki valamilyen oknál fogva még mindig nem kérvényezte, nem kapta meg az állampolgárságot, pedig tömbben él, tehát azért ezekről a területekről sem kell lemondanunk.

Mehetünk tovább! Köszönöm.

Következnek a programok: a Kőrösi Csoma Sándor-program is az előző ciklusban indult el, 2013 óta megy. Annyiban változott meg a program, hogy a tavalyi évben úgy alakítottuk át, hogy az iskolai félévhez igazítottuk magát a programot. Ez azt jelenti, hogy az északi féltekén 9 hónapra terjed ki a program, a déli féltekén 6 hónapra. Az államtitkárságon alapvetően Grezsa István miniszteri biztos, illetve kormánybiztos úr fogja össze ezt a programot és a Petőfi-programot is. Az idén szintén egymilliárd forintból valósítjuk meg. Az északi féltekére most mentek ki

szeptember elején az ösztöndíjasok. 5 kontinens 24 országában 100 ösztöndíjas vesz részt ebben a programban.

A tavalyi évnél azt mondhatjuk, hogy nagyon sikeresen tudtuk zárni a programot, tényleg kevés problémával néztünk szembe, alkalmatlanságról csak egy-két esetben beszélhetünk. Kisebb-nagyobb napi gondok természetesen mindig felmerülnek, ezt az államtitkárság munkatársai, illetve a mentorok segítségével mindig tudtuk orvosolni, de nagyobb gondról hál' istennek nem kell beszámolnunk.

A Petőfi-program második alkalommal indult el szintén szeptember elején, ebben 50-en vesznek részt. Fel van sorolva, hogy melyik régióban mennyien vannak. Erdélyben vannak a legtöbben, 25-en és azt követően pedig a többi régió számait olvashatjuk. A szórványra terjed ki ez a program, elsősorban a Kárpát-medencei, illetve a Kárpát-medencéből az utóbbi néhány évtizedben, a szocialista korszakban kiköltözötték identitásának erősítéséről, illetve a leszármazottaikról van szó akár Csehországban, akár Bosznia-Hercegovinában, Macedóniában vagy pedig Lengyelországban.

Mikes Kelemen-program: elsősorban a diaszpóra könyvtári örökségét érinti ez a program, mégpedig rendszerezett módon, összegyűjtve szállítjuk vagy szállíttatjuk haza ezeket az értékeket. Eddig 172 köbmétert sikerült hazaszállítani. 2015-ben 8 kutató ment ki a világ számos pontjára az anyagot összegyűjteni, illetve azokat átvizsgálni, értékelni, és csak azokat az anyagokat hazaküldeni, amelyek tényleg értékelhetőek, illetve idehaza is értéket képviselnek, idén pedig 7-en fognak kimenni különböző területekre.

Kárpát-medencei testvértelepülési program: úgy gondolom, hogy itt is kell még a kereteken emelni. Tavaly 100 millió forinttal bonyolítottuk le, idén 150 millió forinttal. Tavaly 123 magyarországi, 168 külföldi település kapcsolódott ebbe be, idén 189 magyarországi és 274 külföldi magyar település vett részt ebben a programban. Azt gondolom, hogy ha ötször ennyi forrást biztosítanánk ide, talán az is kevés lenne.

Vannak hasonló uniós pályázatok - vagy pályázat -, viszont azok általában nagyobb összegekről szólnak, sokkal nehezebb megpályázni, elnyerni azokat a támogatásokat, és a támogatási összeg is féléves-éves csúszással érkezik meg. A miénk is sajnos csúszással érkezik meg, de ennél jóval kisebb csúszással, tehát könnyebben elérhetőek vagyunk, én úgy gondolom, és a másik pedig, hogy mi a magyar-magyar kapcsolatrendszer próbáljuk ezzel erősíteni. Úgy gondolom, hogy ez mindenki számára előnyös, s ha még azt is nézzük, ha mondjuk, egy magyarországi rendezvényről van szó, ahova meghívják a németországi, franciaországi mit tudom én milyen testvérvárosi kapcsolatokat is, akkor ez az erdélyiek, felvidékiek stb. számára is remek lehetőségeket nyújt minden szempontból.

Alapvetően egyébként kulturális, oktatási kapcsolatrendszerrel beszélhetünk, kevésbé gazdasági jellegű ez a kapcsolatrendszer, bár azért erre is van egyre inkább lehetőség, illetve példa. A tegnapi napon, Madéfalván, Erdélyben nyitottunk meg egy hasonló rendezvényt, egy úgynevezett hagymafesztivált, ahol a kistérség termékei tudtak bemutatkozni, és ott már a magyarországi testvérkapcsolatok is hasonló módon jelentek meg. Erre egyre több példa van, tehát gazdasági kapcsolatok is szövődhetnek, alakulhatnak vagy erősödhetnek meg ennek révén.

Ifjúsági közösségek támogatása: Szávay István képviselő úr javaslatára - és sokan mások sorakoztak fel mögé - elkülönítettünk az idén 50 millió forintot, ezt Szilágyi Péter helyettes államtitkár úr koordinálta. Úgy gondolom, hogy erre jövőre is szükség van. Azt gondolom, hogy még az összegeken is kell emelnünk annak érdekében, hogy külön szerepeltessük az ifjúsági szervezeteket, illetve a pályázati rendszert. 291 pályázat érkezett be, ebből 88-at támogattunk az idén.

Kárpátaljai programok: Kárpátalja maga egy egész előadást igényelne. Alapvetően ezt a munkát Grezsa István kormánybiztos úr koordinálja. A támogatások az államtitkárságon, a BGA-n keresztül zajlanak le, ezenkívül pedig a kormánybiztosi irodán keresztül más egyéb források is elérhetők, amelyek nem a mi költségvetésünk részét képezik. Itt vannak azok a programok, amelyek a 2015-16. évben valósultak meg.

Márton Áron- emlékévk: tavaly hirdettük meg, megmondom őszintén, nem gondoltam volna, hogy ilyen érdeklődés fogja kísérni ezt az emlékévet és ilyen sikeres programról tudunk beszámolni. Tavaly karácsony előtt hirdettük meg Márton Áron születésének 120. évfordulója alkalmából, 80 millió forintot szántunk erre az emlékévre, és azt gondolom, mind a pénz költsége, mind pedig a programok időarányosan zajlanak. A kiemelkedő esemény szeptember 29-én lesz Gyulafehérváron - a bizottság tagjainak természetesen a meghívót fogjuk küldeni, vagy talán már ki is ment, várjuk szeretettel, illetve (*Alexov Lyubomirnak*:) szószóló urat természetesen szintén, a szószólókat szintén -, és ott közösen emlékezünk meg Márton Áron életéről, illetve az időpont a halálának az évfordulója, és egyben az újratemetése is lesz.

Régiós gazdaságfejlesztési tervek: alapvetően itt a mi feladatunk ennek az előkészítése volt, ez egy jó éves folyamat volt mind Kárpátalján, mind pedig a Vajdaságban. Nemcsak mi készítettük elő, de sok szakmai segítséget nyújtottunk, főleg a Vajdaság tekintetében. Ott 50 milliárd forintról beszélhetünk, ebből a vissza nem térítendő 20 milliárd forint, a kedvezményes hitel pedig 30 milliárd. Kárpátalján 12 milliárd, illetve a kedvezményes hitel 20 milliárd forint, és ez gyakorlatilag 3 évre szét húzva, 2016-17-18. Vagy 2016-ban vagy 2017-ben újabb két régió fejlesztése kezdődhet el egyrészt a horvátországi magyarok esetében, másrészt pedig a muravidéki, Lendva környéki magyarságról beszélhetünk. Valószínűleg 5-500 millió forinttal kezdődik el, aztán majd esetlegesen nő ennek az összege.

Folytattuk az előző tematikus évünket is 2016-ban, ez a szakképzés éve, s hasonló összeggel, 500 millió forinttal bonyolítottuk le. Egyébként egy sor fejlesztés áthúzódott a 2016. esztendőre, amelyet még 2015-ben határoztunk el, hoztuk meg a döntéseket, de a fejlesztések egy jelentős része 2016-ban fejeződött be, és így 2016-ban pedig 500 millió forinttal folytattuk ezt a programot.

Egyre inkább látják a határon túl is, hogy a szakképző intézmények megerősítése, illetve a szakképzés erősítése nagyon-nagyon fontos. Mindenhol óriási igény van erre, hiszen a gazdaság fejlődéséhez jól képzett szakembergárdára van szükség, illetve olyan emberekre, akik kétkezi munkát végeznek, és jó lenne, ha ezeket a szakmunkásokat pedig az ott lévő vállalkozások, vállalatok meg tudnák tartani, és olyan fizetést adni nekik, hogy ne kényszerüljenek arra, hogy Nyugat-Európába vagy a tengerentúlra menjenek el dolgozni.

Az idei tematikus évünk a külhoni fiatal magyar vállalkozók éve. Itt kiírtunk egy 525 millió forintos pályázatot. Rengeteg pályázat érkezett be, valószínűleg száztizenvalahány pályázatot tudunk ebből támogatni, és még az is elképzelhető, hogy az 525 millió forint keretet meg fogjuk emelni még néhány tízmillió forinttal. Olyan 50-60 millió forinttal próbálunk még ezen emelni, azért, hogy a nagyon jó és a még közepesnek mondható pályázatok is be tudjanak kerülni a nyertesek közé.

Látjuk, hogy milyen sokan pályáztak. A 964-nek több mint a felét Erdélyből nyújtották be, Felvidék 146, Vajdaság - kiemelkedő egyébként a Vajdaság, nagyságához és a számarányokhoz képest sokkal több pályázat érkezett be - 154, Kárpátalja szintén, bár a pályázatok minősége talán Kárpátalja esetében kicsit gyengébb, Horvátországnál ugyanez mondható el.

Egyébként én nem láttam a horvátországi gazdasági tervet, de ott is azt tudom mondani, hogy azért nem tudja a kormány még elindítani, mert igazából a tervet - szakmai oldalról legalábbis - nem sikerült még úgy összetenni, hogy az elfogadható legyen. Ezt a programot egy körút előzte meg, ahol a kollégák 9 ezer kilométert utaztak be, 15 helyszínen zajlott a tanácsadás, illetve a konzultáció, 1200 fiatal vállalkozót szólítottak meg az év során, illetve az év első felében.

Meghirdettük az 50 külföldi magyar példakép kiválasztását. Október elején fog ez megtörténni, és utána pedig október végén egy Kárpát-medencei körút következik, ahol be is tudjuk őket mutatni. Egyébként hasonló javasoltam a megyei vezetőknek is, hogy ehhez hasonló programokat indítsanak be a magyarországi megyék, és a megyék fiatal példaképeit próbálják megkeresni és a települések, illetve az ott élő emberek elé állítani. Képviselőtársaimat, hogyha ez érdekli, vigyék tovább ezt az ötletet, szerintem jó dolog.

Tematikus évek folytatása: a következő évünk valószínűleg a külföldi magyar családi vállalkozások éve lesz annak érdekében, hogy tudjunk egy kicsit maradni a gazdaságpolitikánál, a gazdaságérsítésnél, a családoknál és a fiatalságnál.

Vége van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem helyettes államtitkár urat, hogy a tájékoztatóban most kíván-e szólni, vagy ha majd adódik kérdés, vélemény, arra kíván reagálni.

DR. SZILÁGYI PÉTER helyettes államtitkár (Miniszterelnökség, Nemzetpolitikai Államtitkárság): Most nem, köszönöm.

ELNÖK: Jó, köszönöm szépen, akkor most nem.

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e kérdés, vélemény. *(Jelzésre:)* Elsőként Szabolcs Attila alelnök úrnak adom meg a szót.

Kérdések, észrevételek

SZABOLCS ATTILA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen én is a tájékoztatót, államtitkár úr, gratulálok az elért eredményekhez.

Egy kérdésem lenne. Nagyon örülök, hogy ezek a különböző programok egyre jobban működnek, a Mikes Kelemen-programnak is nagyon örülünk, gondolom, nagyon sok értékes anyag kerül így vissza a magyarországi könyvtárakba, viszont említetted, hogy egy szakértői zsűri vagy egy gárda átválogatja ezeket a könyveket vagy anyagokat. Mi történik azzal, amit ők nem tartanak olyan értékesnek, hogy érdemes legyen hazaszállítani, de az adományozónak már csak érzelmi okokból is egy nagy érték?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más kérdés, vélemény? *(Jelzésre:)* Szávay István képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen.

Üdvözlöm államtitkár urat, helyettes államtitkár urat, és köszönöm szépen én is a részletes és szemléletes beszámolót. Kezdem, ahogy szoktam, a pozitív észrevételeimmel.

Egyrészt mindenféleképpen azt szeretném kiemelni és üdvözölni - amin azért sok éven keresztül rugóztunk -, hogy tényleg most volt egy érezhető növekedés a nemzetpolitikára fordított támogatásokban az előző ciklus második felében, illetve a gazdaságfejlesztési programokat, amit itt sok alkalommal megtettünk, hogy

üdvözöltük. Ezt megteszem még egyszer, azzal együtt is, hogy ismét felhívom azért a szíves figyelmüket arra, hogy ezeknek a programoknak a kiírásánál és a lebonyolításánál még határozottabb figyelemmel kell lenni arra, hogy a visszaéléseket elkerüljük, tudván azért azt, hogy milyenek a délvidéki, de főleg a kárpátaljai viszonyok.

Ezekről azért nem nagyon szoktunk hallani, hogy milyen biztosítékokat tesznek önök, vagy milyen biztosítékok vannak arra vonatkozóan, hogy ezek a pénzek valóban azokhoz jussanak, akikhez kell, hogy valóban eljussanak például főleg Kárpátalja esetében. Beszéljünk erről világosan, és ezt is szeretném kérdezni, hogy hogyan tudják megvédeni az embereket a különböző hivataloknak a sápért jelentkező helyi embereitől. Kárpátalja ugyanis a mai napig úgy működik - nemcsak Kárpátalja, hanem egész Ukrajna úgy működik gyakorlatilag -, hogy a vállalkozásokhoz mindenféle hivatalok emberei kiszállnak mindenféle sápokért.

Ha most ezek a pénzek, ezek az állami források nem fognak odaérkezni, mondjuk, egy kisvállalkozóhoz vagy egy földtulajdonoshoz, akkor ezzel bizony számolni kell, és ez vissza is vethette a pályázati kedvet. Én tudok olyanokról, nem egyről, nem kettőről, akik nem mertek most még ebben a pályázatban részt venni, inkább megvárják, hogy hogyan fog ez alakulni, mert attól tartanak, hogy végső soron majd rosszul fognak kijönni az ügyből, és azért azt tudjuk, hogy nincs is annyi pályázat, mint amennyit előre számoltunk, tehát sajnós nem volt olyan nagy a pályázati kedv. Ezeknek a problémáknak a kezelésével mit kívánnak kezdeni?

A kárpátaljai támogatásokat összességében is üdvözöltük és ezt megteszem még egyszer. Úgy gondolom, hogy érezhető, és mint akinek Kárpátalján nemcsak barátai, hanem családja is él, valóban lehet látni, hogy az elmúlt években változott a többségi társadalomnak is a hozzáállása, és tényleg egy pozitívabb Magyarország-kép kezd kialakulni, ami valóban ezeknek a gazdasági erőfeszítéseknek köszönhető, még úgy is egyébként - adott esetben nemcsak a gazdasági erőfeszítések, hanem általában ez a jó együttműködés -, még akkor is, ha ennek vannak olyan kilengései, amit én mondjuk, túlzásnak tartok. Például az, hogy magyar állami pénzen akarunk Sevcsenko-szobrot állítani Beregszászban, ez talán azért már, azt hiszem, túlmutat ezen a kölcsönös barátságon, de talán ez még belefér, viszont az kétségkívül igaz, hogy ezeknek az erőfeszítéseknek komoly eredményei és jó hatásai vannak, mint ahogy a Petőfi-, Kőrösi- és a Mikes-program is, amelynek államtitkár úr is - nyilván nem véletlenül - meglehetősen nagy teret szentelt a beszámolóiban. Azt hiszem, ezek is jó kezdeményezések, egyéb apró hiányosságokkal együtt is, amire a figyelmet már egyébként több alkalommal felhívtam, most ezt külön nem kívánom megtenni.

Kifejezetten örülök a külön ifjúsági keretnek, amit még Répás államtitkár asszony öt évvel ezelőtt megígért a Magyar Ifjúsági Konferenciának, és ez azóta nem került beváltásra. Ezt államtitkár úr pontosan tudja, mert amíg bizottsági elnök volt, én évről évre vagy félévről félévre mindig előszedtem, úgyhogy örülök, hogy ilyen van. Ettől függetlenül azért annyi bizalmatlanságot engedjen meg, államtitkár úr, hogy majd szúrós tekintettel szeretnénk átvizsgálni ezeknek a pályázatoknak az eredményeit, feltéve, de meg nem engedve, de inkább bízva abban, hogy valóban kiegyensúlyozott módon és a politikai szempontokat csak a legkevésbé megjelenítve döntöttek ezekről az ifjúsági támogatásokról.

Egy-két általános dologra hadd kérdezzek rá! A CBA, MOL, OTP szintén egy régi ügy. Azt mondta a 2016 márciusi meghallgatásán, tehát egy fél évvel ezelőtt államtitkár úr, hogy „Az NGM nemzetközi gazdasági kapcsolatokért felelős helyettes államtitkársága foglalkozott ezzel a kérdéssel.” Mit sikerült azóta ezzel az ügygel kezdeni? A CBA, MOL, OTP külföldön, illetve, bocsánat, a Kárpát-medencében való megjelenése, a magyar nyelvű nyelvhasználat, illetve a magyar foglalkoztatottak

kérdése, ez egy visszatérő téma volt sokszor nálunk. Történt-e akkor ebben a félévben valami ezzel kapcsolatban?

A népszavazás kapcsán egy szempontra szeretnék csak rákérdezni, vagy nem is a népszavazás, hanem inkább az egész kvótaügy kapcsán, vagy nem is tudom, hogy van-e kvótaügy, mindenesetre migránsügy van, és úgy látjuk, hogy ez továbbra is egy reális veszély. Hogyha ez valamilyen formában megvalósul vagy bármelyik szomszédos országban megvalósulhat, akkor azért könnyen elmehetünk olyan irányba, hogy a szomszédos országok majd megpróbálják ilyen-olyan-amolyan megfontolásokból vagy kvóták, vagy jogosítványok alapján, de nyilván a magyarlakta területekre tolni ezeket a migránsokat vagy menekülteket. Azt mondta miniszterelnök-helyettes úr erről egy évvel ezelőtt, hogy „Amit Szávay képviselő úr elmondott, az egy reális veszély, és készültünk is rá, hogy mi a teendő ilyen esetben.” Valami bővebbet lehet-e azóta erről tudni? - hasonló a kérdésem az előzőhöz.

A migránsválság kapcsán meg felmerül az, ami az elmúlt hetekben szintén téma volt. Van-e valami elképzelések arról, államtitkár úr, hogy hogyan lehetne mozgósítani vagy hazahozni nagyobb tömegben a külföldi magyarokat akár a - most népszerű téma - a munkaerőpótlás vagy a munkaerőhiány miatt? Van-e bármilyen program vagy elképzelés erre vonatkozóan? Például ez egy kiváló munka lenne a mangalicafesztivál helyett a Nemzetstratégiai Kutatóintézetnek, hogy ezzel kapcsolatos programokat vagy felméréseket végezzen például a külföldön élő magyarok körében, hogy mi kellene ahhoz, hogy hazajöjjenek Magyarországra. Ilyen ötlet van-e?

A sportközvetítésekre szeretnék még rákérdezni, erről szintén többször beszélünk már. Látom az erőfeszítéseket ezzel kapcsolatban, őszintén, államtitkár úr, ön is beszámolt erről többször, Semjén Zsolt is, gondolom, hogy nem egyszerű, ennek ellenére ez továbbra is egy fontos kérdés. Hogy áll az ügy jelenleg, csak tényleg egy-két mondatban, lesz-e ebből valami előrelépés, illetve gondolkodnak-e azon, hogy mondjuk, olyan sporteseményekre is kiterjesszék ezt, vagy ki lehessen terjeszteni, mint például egy futball EB vagy VB?

Az oktatás-nevelési támogatások kapcsán csak nagyon röviden szeretném kérdezni, államtitkár úr, erről sokszor beszélünk, ez továbbra is úgy van, hogy ez ügyben nem lesz változás, vagy esetleg várható, hogy valami történni fog? Miniszterelnök-helyettes úr azt írta Mesterházy Attilának néhány héttel ezelőtt, hogy amennyiben körvonalazódik valamilyen olyan javaslat, amely a jelenlegi rendszer hatékonyságát növelni tudja, akkor ennek nekiugorhatunk még egyszer. Itt az elmúlt egy-két évben erről többször volt szó, először arról, hogy akkor nem tudunk ezen változtatni, aztán utána fölmerült, hogy talán lehet, hogy valami megbeszélés lesz, aztán megint nem, most Semjén miniszterelnök-helyettes úr azt írja, hogy talán megint van erre esély. Van vagy nincs, tudunk-e ezen módosítani?

A Bethlen Gábor Alap működésének az átláthatóbbá tétele kapcsán 2015-ben volt egy olyan ígéret, hogy a külhoni közösségek hangsúlyosabb bevonása meg fog történni a Bethlen Gábor Alappal kapcsolatos döntéshozatalba. Ez ügyben történt-e valami, illetve terveznek-e valamit?

Hogyha már a BGA-nál járunk, akkor sajnos, államtitkár úr, nem tudom megkerülni azt a Tusványos-mutyit, amiről a múltkori bizottsági ülésen már szó volt, és ami miatt én most már perben - ha haragban nem is, de perben mindenképpen - állok a Bethlen Gábor Alappal, ugyanis nem hajlandók kiadni a kempingfelújítás 150 milliós dokumentumával kapcsolatban azokat, amik engem érdekelnek, és amelyek bennem komolyan felvetik a hűtlen kezelés és a sikkasztás gyanúját, és Németh Zsolt államtitkár úr érdekltségébe tartozó különböző szervezetek és alapítványok zsonglörködnek itt állami pénzekkel. Változott ezzel kapcsolatban a

kormányzati álláspont, megkaphatom és nyilvánosságra hozhatom az ezzel kapcsolatos dokumentumokat, vagy meg kell várnom a bírósági ítéletet? - ez lenne ez ügyben a kérdésem.

Hadd beszéljek még egy-két mondatot, ha ön is felhozta, államtitkár úr, a nemzetpolitikai fórumokat, a MÁÉRT-et, a KMKF-et. A MÁÉRT-tel kapcsolatban itt kiemelte államtitkár úr a beszámolójában, hogy egyhangúlag elfogadott zárónyilatkozata volt a MÁÉRT-nek tavaly meg tavalyelőtt is. Ez fontos dolog, ez bizonyos szempontból nyilván mutatta a kormányzat konstruktivitását is meg az ellenzékét is. Mennyire vehetők komolyan ezek a zárónyilatkozatok, illetve önök fontosnak érzik-e a zárónyilatkozatok képviselőjét akkor, hogyha a tavalyi és a tavalyelőtti évben is szerepelt az, hogy a résztvevők kérik és egyetértenek azzal - tehát beleértve a kormányt és a kormánypártokat is -, hogy a külföldön élő magyarok számára könnyebbé kell tenni a választáson való részvételt. De bebizonyosodott az elmúlt hetekben, hogy a kormány ezt nem tervezi, hivatkozva a mostani népszavazás időbeni közelségére, ugyanakkor az a törvényjavaslat, amit én két képviselőtársammal benyújtottam az Országgyűlésnek, és amelynek a rendkívüli tárgyalását kértük augusztusban, ez továbbra is az Országgyűlés előtt van, tehát ez néhány héten belül valahova fog kerülni, remélem, hogy ide hozzánk is. Változott-e ez ügyben az álláspont? Államtitkár úr mit gondol erről, jó-e ez, hogy több százezer embert kirekesztünk gyakorlatilag - elviekben nem, de gyakorlatilag - a választáson való részvételtől?

A Beke-ügynek van-e valami fejleménye? - ezt csak így röviden szeretném kérdezni. Tudjuk-e, hogy meddig akarják a románok ezt a Beke—Szűcs-ügyet, ezt a játékot húzni?

Az új vajdasági zászlóra és címerre szeretnék még rákérdezni. Nagy a barátság a szerbekkel meg az együttműködés meg a stratégiai partnerség, egyebek, ehhez képest Vajdaságnak elfogadták az új zászlaját, ami erősen hajaz arra a zászlóra, amely zászló alatt - és itt elnézést kérek szószóló úrtól, de erről világosan beszélni kell - szerbek magyarelles pogromokat és gyilkosságosorozatokat hajtottak végre az 1848-as forradalom és szabadságharc során, és ennek a zászlónak a használatát egyébként a VMSZ is megszavazta, azzal együtt, hogy Pásztor elnök úr azt mondta, hogy ez a többségi nemzet döntése volt, de akkor nem teljesen világos, hogy miért kellett a magyaroknak ezt a zászlóhasználatot megszavazni. Ezt úgy rendben levőnek találja-e a kormány, vagy van-e ezzel bármi dolga? - ezt szeretném megkérdezni.

Kárpátalja kapcsán pedig annyit, államtitkár úr, hogy beadtam egy írásbeli kérdést Pintér belügyminiszter úrnak azzal kapcsolatban, hogy a kishatárforgalmi díj, ami most 20 euró, ezt a díjat a románok eltörölték Kárpátalján Kárpátalja és Románia között, s az ott élő románok és mások is most már ennek a kishatárforgalmi díjnak a megfizetése nélkül utazhatnak Kárpátaljára. Én megkérdeztem belügyminiszter urat, hogy van-e szándék ennek az eltörlésére. Egyértelmű választ nem kaptam, egész pontosan úgy fogalmaz csak a belügyminiszter úr, hogy leírja, hogy ez egy nemzetközi szerződés vagy egy kétoldalú szerződés, amit 2007-ben kötöttünk: „Figyelemmel a nemzetközi szerződésben foglaltakra, a kishatárforgalmi engedély kiállításának ingyenessé tétele az egyezmény módosításával lenne biztosítható, amelyre vonatkozóan új szabályozást a kormány még nem tárgyalta.” Ezt értem, hogy nem tárgyalta, csak nem az volt a kérdésem, hogy tárgyalta-e, hanem hogy van-e ilyen szándék. Államtitkár úr mit gondol erről, megvalósítható-e ez, hogy ezt a pénzt vagy ezt a díjat eltöröljük?

Még egy utolsó kérdés idevonatkozóan, ez pedig az 1962-es nyugdíjegyvezmény, amelyről szintén többször beszéltünk már. Erről azt mondta miniszterelnök-helyettes úr egy évvel ezelőtt - ennek alapján ukrán állampolgárok nagy összegű magyarországi

nyugdíjat kaphatnak -, hogy ülünk le, nézzük át, aztán találjuk ki, hogy mi legyen, ez volt egy évvel ezelőtt a mondás ezzel kapcsolatban. A harmadik ilyen jellegű kérdésem lenne, hogy az elmúlt fél évben ez ügyben mi történt.

És engedjen meg még két témafelvetést, államtitkár úr, a külföldön élő magyarokkal kapcsolatban. Igazából erről már beszélgettünk a parlamentben és nagyjából egyet is értettünk. Az egyik az, hogy hogyan vagy milyen módon lehetne a hitéletet segíteni, van-e valami elképzelés arra vonatkozóan, hogy az egyházakkal a kormány valamilyen tárgyalást folytasson, alapot hozzon létre, anyagi támogatást biztosítson ahhoz, hogy a külföldön, tehát a Kárpát-medencén kívül élő magyar közösségek hitéletét segíteni lehessen, mert ennek a legnagyobb problémája most jelenleg egyébként alapvetően a paphiány, ami pedig sokszor anyagi okokra vezethető vissza. Tehát úgy gondolom, hogy egy viszonylag kis anyagi ráfordítással itt komoly eredményeket lehetne ezen a területen felmutatni.

A másik ezzel kapcsolatban pedig az oktatás kérdése. Ez ügyben van-e előrelépés? Illetve konkrétan azt szeretném megkérdezni, hogy válaszolt-e államtitkár úr az írországi, a dublini magyar iskola vezetőinek arra a hivatalos megkeresésére, amelyet megtettek még valamikor a nyár elején az ön irányában. Ez ügyben én javasoltam elnök úrnak, illetve a bizottságnak, és ezt szeretném önnek is jelezni, államtitkár úr, hogy lesz egy olyan javaslatom, hogy a következő félév során a bizottság tartson egy meghallgatást, hívjunk meg olyan tanárokat, akik külföldön magyar iskolát szerveznek valamilyen formában. Ez ügyben bízhatnám a kormányt, hogy induljon meg valamilyen gondolkodás, hogy hogyan lehetne az itt oktatott anyagot valahogy Magyarországon elfogadhatóvá és hivatalossá tenni. Köszönöm szépen, államtitkár úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e más kérdés, vélemény? *(Jelzésre:)* Petneházy képviselő úr!

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Tisztelettel köszönöm államtitkár úrnak a beszámolót. Azt hiszem, hogy azok az adatok - már csak a támogatás mértékét, ha nézzük -, amik, ahogy fogalmazott államtitkár úr, hogy 2016-ban milyen jelentős növekedést értek el, bár ha megnéznénk, ha még régebbi évekhez hasonlítanánk, akkor ez még nagyobb arányt mutatna, ez egészen biztos, de ami az én számomra különösen örömteli, az az, hogy államtitkár úr ténykedése alatt még sokszínűbbé vált, s ahogy fogalmazott államtitkár úr, még lehetne kétszer-háromszor ennyi pénzt is ráköltetni, de minél többfajta témában próbál bevonni az államtitkárság olyan területeket és olyan embereket, akik rászorulnak erre, és nyilvánvalóan jó felé megy.

A tematikus évek kapcsán szeretném kérdezni, hogy ez milyen jellegű családi, fiatal családi vállalkozásokat jelent. Ez a pontos megnevezése, de nyilvánvalóan ez nemcsak mezőgazdaságit jelent, hanem sok egyebet is.

A kárpátaljai határátkelés nekem, mint nyíregyházinak különösen vészóparipám mindig. Ismét érkeztek olyan jelzések, hogy nehéz - ezt tudjuk - az átkelés maga, de az is, hogy újból és újból vannak olyan jelzések, hogy a határátkelőnél sajnos a magyar határőrök részéről is vannak bizonyos nehézségek, illetve bizonyos kommunikációs kilengések, hogy finom legyenek. Egyébként örömmre szolgál az, hogy éppen holnap lesz majd egy határmelléki régiók kapcsolatát elősegítő tanácskozás, ahol kormánybiztos úr is, nagy örömmre, részt vesz. Ez külön nagyszerű, ezt megint csak elmondhatom nyíregyháziként, hogy ott a határmelléki együttműködés e tekintetben mennyire fontos, és hogy ez külön kormánybiztosságot kapott, ez külön nagyszerű.

Szávay István képviselőtársam vetette föl ezt a bizonyos magyar cégek ügyét, amelyben annak idején államtitkár úr szintén mondta, hogy előrelépések lesznek várhatóak, hiszen komoly erőfeszítéseket tett ez ügyben. Miután én a határon túl a legtöbbet román területekre megyek, mind Erdélybe, mind a Partiumba, ezért a MOL tekintetében egészen örömteli élmények értek már tavaly nyáron is, sőt ezen a nyáron is. Most Segesváron például négy, a Mol épületében lévő alkalmazott közül három magyar volt, ami jóval jobb, mint a segesvári magyarok aránya, és ezt egyéb kutaknál is tapasztaltam. Most már feliratokat is tudunk tetten érni, magyar feliratokat, úgyhogy szerintem azért érezhető az, hogy ez ügyben erőfeszítések voltak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más jelentkezőt nem látok, így meg fogom kérni államtitkár urat, hogy válaszoljon a kérdésekre, tegye meg észrevételeit.

Mielőtt megadnám önnek a szót, szeretném elmondani tájékoztatásképpen a jelen lévőknek, hogy nem olyan régen, ebben az esztendőben, május-június hónapban tárgyaltuk itt a jövő évi költségvetést, és a kormány képviseletében megjelent előterjesztő a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről volt olyan szíves és az előző évek kérése alapján megpróbált összerakni egy táblázatot, hogy mit is költ a magyar kormányzat, a magyar állam nemzetpolitikára. Ahogy államtitkár úr is célzott rá a tájékoztatójában, nehéz ezt összeszedni, mert nemcsak a Nemzetpolitikai Államtitkárságon, a Bethlen Gábor Alapnál, hanem számos más minisztériumnál is található erre a célra források. Végül eljutottunk odáig, hogy éppen 50 milliárd forintot meghaladó volt ez az összeg.

Természetesen ebben benne van a jövő évi 5 milliárdos, Kárpátaljára irányuló gazdaságélénkítő csomag és a délvidékieknek is egy részlete, de azt gondolom, hogy ez az 50 milliárdos összeg - ráadásul abból a táblázatból valamiért hiányzott a 2 milliárdos Határtalanul! program vagy a borsi kastély felújítása -, úgyhogy durván ez az 53 milliárd forint az, amit nemzetpolitikára költünk. Kiemelkedő összeg ez, nyilvánvaló, hogy lehetne még kívánságokkal előállni és lenne még ötletünk, de azt gondolom, hogy mindenféleképpen egy rekord összegnek számít, amit ezekre a jeles és szép programokra és célokra elköltünk.

Ami ügyre szeretném még felhívni a figyelmet - sok minden elhangzott itt -, ahogy az idén Márton Áron-émlékév van, jövőre 2017., a reformációnak egy nagy kerek évfordulója, tulajdonképpen a reformáció éve lesz, s azt gondolom, nem kell arról itt beszélnem, hogy maga a református egyház a magyarság megmaradásáért, a nyelvhasználatért intézményrendszerével, iskoláival, kollégiumaival mit tesz a nemzetpolitika érdekében. Úgyhogy szeretném az államtitkár úr figyelmébe ajánlani, hogy ugyan a 2017-es költségvetést már elfogadtuk, de nyilvánvaló, a reformáció éve mellé is kellene még forrásokat rendelni, mint egy kiemelt évre. Köszönöm szépen.

Államtitkár úr, önnek adom meg a szót.

Potápi Árpád János válasza, reagálása

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár (Miniszterelnökség, Nemzetpolitikai Államtitkárság): Köszönöm szépen, elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, a kérdéseket, megpróbálok válaszolni. Nem biztos, hogy teljes mértékig sikerül mindenre 100 százalékos választ adni, de rajta vagyunk a kollégákkal, hogy ha esetlegesen itt nem, akkor utánanézzünk, hogy mit csináltunk eddig az előző félévben.

Egyébként a két programunkra, a Petőfire és a KCSP-re is igaz az, hogy a programok futnak előre, de igazából már arra kellene nem kevés embert, munkatársat alkalmazni, hogy az eddigi eredményeket feldolgozzuk és például a beérkezett beszámolókat beépítsük a nemzetpolitikába, akár a kormány

intézkedéseibe, hogy vagy a parlamentnek vagy a bizottságnak segítséget tudjanak nyújtani. Tehát sokkal előrébb tartunk már, mint az utóvédcsapatok azt tudják követni; sok esetben ez a mi működésünkre is igaz.

Köszönöm szépen mindenkinek az elismerő szavakat, tényleg próbálunk úgy dolgozni, hogy az itt elhangzott felvetéseket, illetve egyéb megkereséseket is, hogyha azok pozitívak, márpedig általában azok, akkor azokat próbáljuk a mindennapos munkánkba beépíteni.

Minden anyagot a Mikesben hazahozunk. Akik kimennek, azok azért mennek ki, hogy egyrészt átnézzék ezt, és már ott egy előválogatást végezzenek, másrészt pedig katalogizálják az ottani anyagot, csak úgy tudjuk hazaküldeni, illetve úgy tudjuk hazahozni, és azok, amelyeket az OSZK nem tart meg, nem raktároz be, azokat pedig felajánlják különböző határon túli, illetve hazai iskolák és kulturális intézmények számára.

Általában elmondható sajnos, hogy egyre kevésbé van igény könyvtári anyagra, hiszen a fogyasztási szokások jelentősen megváltoztak az elmúlt 10-15 évben vagy az elmúlt néhány évben is, és nemcsak mi nem olvasunk már, hanem a mi gyermekeink sem olvasnak, akiknek állítólag mi mutatunk példát a „nemolvasással”, tehát ők sem olvasnak már. Az emberek nagy része például könyvtárba abszolút nem jár. Ez az arány, ha az elmúlt évtizedekben nézzük, folyamatosan csökken, és a könyvtáraknál is a könyvolvasás meg a könyvtári könyvek kikölcsönzése már egyéb tevékenységgé kezd visszaszorulni, de ez egy másik téma, sajnos.

Szávay képviselő úr kérdéseim megpróbálok végigmenni és válaszolni. A Prosperitati Alapítvány foglalkozik az 50 milliárd forintos gazdasági program lebonyolításával és az Egán Ede fejlesztési iroda - ez most már be van jegyezve, megtörtént a bejegyzése (*Dr. Szilágyi Péter bólint.*) - foglalkozik a kárpátaljaival. Én nem mondom azt, hogy minden korrupciót ki lehet zárni.

Egyébként Ukrajnában nincsen korrupció, mert bár most ön nem utazhat oda, de én tájékoztatásul közlöm, hogy a határon ki van írva több nyelven is, hogy Ukrajnában megszűnt a korrupció, tehát ezt a területet abszolút nem érinti. Voltam hasonló országokban, ahol hasonló bölcs kijelentéseket tettek és pont az ellenkezője valósult meg, de nyilván ez Ukrajnára nem igaz. De én azt gondolom, hogy mind a lebonyolító szervek - iroda, alapítvány -, mind a magyar kormány megtesz mindent annak elérésében, hogy a korrupciót szinte teljes egészében ki lehessen zárni, és a pályázók a pályázati anyagnak, terveknek, céloknak megfelelően bonyolítsák le a projekteket, és utána nyilván ezekkel el kell számolni, tehát ezek abszolút nyomon követhető pénzek. Azt gondolom, ha valaki nem úgy költi el az összegeket, azokat nyilván vissza fogjuk kérni.

500 millió forint van az úgynevezett gesztuspolitikára, amely a Szabolcs-Szatmár-Bereg megye és Kárpátalja fejlesztési feladatainak kormányzati koordinációjáért felelős kormánybiztosnak a nevéhez, illetve tevékenységéhez fűződik - bocsánat, ezt mindig olvasnom kell, ezt fejből nem tudom megjegyezni -, ő dr. Grezsa István, és én úgy gondolom, hogy az elmúlt évben nagyon jelentős sikereket is sikerült elérni.

Tehát nekünk nemcsak az a célunk, hogy az ottani magyar lakosság támogassa, nem azt mondom, hogy a mi elképzeléseinket meg céljainkat, mert azok gyakorlatilag az ő céljaik, mi adunk hozzá segítséget, hogy meg tudják valósítani. Tehát folyamatos a konzultáció velük, semmit nem próbálunk rájuk erőltetni, viszont azt gondolom, hogy nem mindegy a magyar államnak, Magyarországnak, az ottani magyaroknak sem, hogy mennyire fogadják el a mi céljainkat, terveinket.

Azt gondolom, hogy az ottani többségi - ukrán, ruszin, egyéb más - nem magyar lakosság egyre inkább támogatja ezeket, tehát egyre kisebb az ellenérzés

Magyarországgal szemben, a magyarsággal szemben és ez ennek is köszönhető. Ez egy sziszifuszi munka, nyilván nem egyéves munkáról van szó, de itt a sajtótámogatástól kezdve a szoborállításig, rendezvények támogatása, magyar nyelv oktatása nem magyarok számára, tehát ez mind belefoglaltatik, és én úgy gondolom, hogy erre nekünk igenis áldoznunk kell.

CBA, MOL, OTP, a magyar nyelv ügye, a magyar alkalmazottak dolga: áttörést, én úgy gondolom, hogy nem lehet, nem tudunk elérni sajnos. Bár az NGM-ben lezajlott egy ilyen tárgyalás, és azt talán valamennyire megfogadták ezek a cégek, bár ilyen kijelentéseket nem tettek. Sajnos, vagy nem sajnos, még mindig az az alapvető deal vagy politika, hogy ők gazdasági cégek és elsősorban ez a szemléletmód vezérli őket, de őszerintük megpróbálnak minden egyes OTP-fiókba, illetve benzinkútra, áruházba magyar alkalmazottakat is felvenni annak érdekében, hogy a magyar vásárlókat, illetve az ott élő magyarokat zökkenőmentesen tudják kiszolgálni.

Ellenkező példákkal az elmúlt félévben nem nagyon találkoztam, biztos van, de számomra is egy kicsit kedvezőbb a kép. Én a kiírások tekintetében találkozom kevesebb magyar felirattal, mint amennyire az kellene. Szerintem ezeknek a cégeknek arra is figyelni kell, hogy ott, ahol esetlegesen kevesebb magyar él vagy kisebb számban fordulnak meg magyarok, ott írásban is találkozzon az ember tájékoztató anyagok szintjén, de áttörést nem értünk el, ezt elismerem.

Oktatási-nevelési támogatás kérdése: én mindig nyitott vagyok arra, hogy ezt alakítsuk át. Két-három elképzelés megszületett mindjárt a 2014-15-ös időszakban, egyiket sem támogatta gyakorlatilag, azt nem mondom, hogy senki, tehát volt, hogy valaki egyetértett ezzel, valaki a másikkal, de gyakorlatilag ehhez az kellene, hogy a határon túli részt vevők körben, az egész Kárpát-medencében egységesen értsenek egyet egy koncepcióval, ilyen viszont nem volt, a magyarországi pártokról nem is beszélve. Úgyhogy ha vannak ilyen javaslatok, szívesen veszem, újra nekiugrunk, hátha sikerül ezt megváltoztatni.

Az alapvető gondok egyébként ugyanazok, amelyeket már számtalanszor elsoroltunk, hadd ne mondjam még egyszer el, most is találkoztam a hétvégi utam során ilyenekkel. Nem én, de volt beszélgetőpartner mondta azt el, hogy olyanoknál látott oktatási-nevelési támogatásról szóló értesítőt egy konyhaasztalon, ahol tudomása szerint nem is magyarok laknak, és ők igényelték ezt le, és valószínűleg meg is kapták. Elképzelhetőnek tartom, hogy magyar nevéek vagy részben magyar identitásúak valamilyen módon meg tudják ezt szerezni, nem mondom, hogy ez teljesen kizárt, nyilván nem ez a jellemző, de nyilván kisebb-nagyobb visszaélések esetlegesen lehetnek elenyésző számban. Az viszont tény, hogy a jövő évben újra vissza tudjuk emelni a régre nagyságrendileg, ez most 17.200 forint volt és 22.400 forintra fogjuk visszavinni ezt a támogatást.

A vajdasági zászló esete: a határozat, illetve a döntés eddig a szimbólumrendszer használatát fogadta el, de még arról nem döntött, hogy ez pontosan... *(Dr. Szilágyi Péter közbeszól.)* Megkérem Pétert, hogy ő tájékoztasson erről.

DR. SZILÁGYI PÉTER helyettes államtitkár (Miniszterelnökség, Nemzetpolitikai Államtitkárság): A pontos válasz itt az, hogy a döntéssel nem a szimbólumokat határozták meg, hanem azok használatát határozták meg. Magáról a szimbólumokról egy korábbi döntésben volt szó, és itt véleményünk szerint a vajdasági magyar kisebbségnek megvan a joga arra, hogy a saját szimbólumait használja. Ennyi.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár (Miniszterelnökség, Nemzetpolitikai Államtitkárság): Kiegészítve azzal, hogy Pásztor István elnök úr azt mondta, hogy viszont, ha tetszik, ha nem, a többségi vagy a más nemzeti közösségeknek a szimbólumait nem kell nekünk elfogadnunk, de azt el kell fogadnunk, hogy ők viszont azt akarják használni, ami nyilván sértheti a mi nemzeti érzékenységünket, mert lehetséges, hogy olyat fogadnak el, úgyhogy erre hogy ez jó válasz vagy rossz válasz, ezt nem tudom, de ezt döntötték.

A levélszavazásról: ez egy többéves vita, illetve nem vita, hanem gyakorlatilag, amit a képviselő úr említett többször is, arra nem sikerült megtalálni a választ. Tehát miniszterelnök-helyettes úr is azt mondta, hogy ő akár még elképzelhetőnek is tartja, csak per pillanat, ha ezt elfogadnánk, akkor lenne alkotmányellenes, illetve diszkriminatív helyzetet alakítanánk ki, és ezért gyakorlatilag ezt most, úgy tűnik, hogy nem sikerül átvinni.

A népszavazás esetében egyértelmű, hogy ezt a 2018-as választásokig meg tudjuk tenni, az egy másik kérdés. Én nem gondolom azt, hogy eleve kizárt, hogy ezen lehessen változtatni, de most a kormánynak az az álláspontja, hogy a jelenlegi helyzetben ezen változtatni nem tud.

A kárpátaljai kishatárforgalmi díj eltörlése, hogy a románok eltörölték, ez alapvetően a Belügyminisztériumra tartozik. Azt gondolom, legalábbis az én személyes véleményem az, hogy mi is megtehetnénk ezt, de nyilván nem tudom, hogy a magyar jogszabályok milyenek, hogyan lehetséges ezt megtenni. Ha tudjuk, akkor tegyük meg, jelzést küldünk feléjük, illetve tájékozódunk.

Hitélet, paphiány, lelkészhiány főleg a diaszpórában: ez nem alapvetően pénzkérdés szerintem, hogy egy hasonló programot indítsunk, mint például a Kőrösi Csoma Sándor-program, hanem az a gond, hogy Magyarországon is kevés a pap és kevés a lelkész; egyébként a Kárpát-medencére is alapvetően ez igaz. Éppen a mai nap fél 4-kor ültünk volna le a témában Soltész Miklós államtitkár úrral, amelyet holnapra halasztottunk, ott az egyik téma ez, hogy hasonló programot indítsunk el a következő évben.

Akkora számban nem kell gondolkozni, tehát nem kell 150 emberben gondolkozni, de 20-30 lelkésszel, pappal szerintem jelentős sikert tudnánk elérni; elsősorban a diaszpórára gondolok. A KCSP-ben egyébként vannak, úgy tudom, lelkészek, kevesen. *(A Nemzetpolitikai Államtitkárság munkatársai felé:)* Vannak most? Hányan vannak? *(Közbeszólás: Kevesen, ketten vagy hárman.)* Hárman talán. Azt hiszem, hárman, de az nyilván nem az a program, tehát itt nem a hitélet erősítése a fő cél, de az is egy cél, hanem a nemzeti identitás megtartása. A kettőt, tudom, nem lehet elválasztani, de nem azért küldjük őket oda, hogy különböző parókiákat, illetve egyházközségeket, -községeket szolgáljanak. Erre külön programot kell kialakítani, és ezt úgy is meg lehet tenni, mondjuk, a tengerentúlon, hogy utazva, különböző napokon, vagy egy-egy vasárnap itt-ott lehessen megtalálni a lelkészt, úgyhogy próbálunk hasonlót kialakítani.

Az oktatás kérdése: még az ősszel vagy a tél elején szeretnénk összehozni egy olyan értekezletet, ahol minden, lehetőség szerint minden vasárnapi vagy hétfői iskola vezetője ott lenne, és azokat is meghívnánk, például a főkonzulokat - Stuttgartban főkonzul úr az, aki nagyon segíti ezeknek a munkáját -, hogy legyenek ott, legyenek ott az EMMI részéről, a Nemzetpolitikai Államtitkárság részéről, akár a bizottság részéről, hogy segítsük megtalálni azt a lehetséges verziót, amelynek során például az ott kint megszerzett vizsgajegyeket a magyar gyerekek itthon is tudják hasznosítani, illetve azt az itthoni rendszer fogadja el, hogy legalább abból ne kelljen magántanulóként vizsgázni, úgyhogy ezen vagyunk.

Hogy év végére megvalósul-e, tehát hogy a tanév végére ezt meg tudjuk-e tenni, én erre nem ígérek semmit, de szeretnék, hogyha ez meglenne, mert a legtöbb ilyen iskolában egyébként ugyanolyan magyar diplomával rendelkező magyar tanárok, tehát nem magyar nyelv és irodalom, akár matematikatanárok is tanítanak, mint itthon, és nyilván a módszereik sem olyan rettenetesen nagyon különböznek, úgyhogy ezt megpróbáljuk elérni.

A népszavazásról néhány szót: a regisztráció időpontja, 17-e megtörtént, eddig - illetve most már, úgy tudom, hogy regisztrálni nem lehet tovább - 274.576-an regisztráltak. Ez az előző választásnál 194 ezer volt, tehát ahhoz képest nyugodtan mondhatjuk, hogy durván harmadával növekedett a regisztrálás, hiszen nekik nem kellett már, tehát az újak, akik beregisztáltak. Hogy ez sok vagy kevés, ezt mindenki ítélje meg. Én azt gondolom, hogy lehetett volna több is, de ha már ennyien beregisztáltak, most viszont az a cél, hogy ők legalább akkor szavazzanak, tehát ha már emelték ezt a küszöböt, akkor tényleg tegyék is meg azt, hogy visszaküldik a borítékokat, illetve a Választási Irodához ezt eljuttatják. Ha feladják postán vagy valamilyen módon, akkor október 1-je 23 óra 59 percig, tehát éjfélig meg kell érkeznie ennek a feladványnak ahhoz, hogy érvényes legyen. Nyilván a konzulátusokon is meg tudják még tenni a szavazást október 2-án, úgyhogy erre is fel kell hívni a figyelmet.

Szerintem a közös feladatunk az - úgy látom, más ellenzék nem ül itt a teremben, úgyhogy mondhatom azt, hogy a közös feladatunk az -, hogy azok, akik regisztráltak, minél nagyobb számban tegyék is meg a szavazást. Nyilván én a kormányt meg a frakciót is képviselem, nyugodtan mondhatom azt, hogy mi a nemekre buzdítunk, arra, hogy Magyarországnak és a Kárpát-medencének az etnikai arculatát néhány év alatt ne lehessen ilyen módon, és nyugodtan mondhatjuk, erőszakos módon megváltoztatni.

Biztos mindenki sok történetet tudna erről mondani, csak egyet hadd mondjak el. Az egyik rokonomnak a kislánya éppen egy török fiúval él együtt, és gondolkoznak azon, hogy hazatelepüljenek Magyarországra, vagy pedig az Unióban valahol munkát vállaljanak, és egyszerűen nem tudnak bejutni az Unióba, se Magyarországra, mert olyan bonyolult rendszert állítanak eléjük, hogy lehetetlen. Mit javasolhat ilyenkor az ember? Dobálják el minden iratukat és teljesen legális módon innentől kezdve, segítséggel, ingyen, sőt még 680 eurót is kapnak havonta Németországban azonnal. Tehát akkor mi a jó vagy mi a törvényes? És lehetne folytatni tovább a sort.

Nyilván nekünk az az alapvető érdekünk, hogy a Kárpát-medencére legyen ez érvényes. Magyarországon kívül, főleg itt az M5, M1, Budapest útvonalon túl az ország nagy része, vagy mondjuk, Szeged, Pécs-től eltekintve, ebből még sokat most nem tudott érzékelni, de a határon túli területek egy része - Vajdaság, Bácska, Magyarokiszsa térsége, Horgos, a horvátországi magyarok, a Lendva környékiek - ezt élőben látták, hogy mi zajlott vagy mi zajlik még most is, hogy mi a migrációs hullám. Az erdélyiek nyilván ebből keveset érzékelnek, de például a székelyföldi magyaroknak most az a félelmük, hogy mi lesz akkor, ha mondjuk, Románia ezt a kvótát elfogadja, és mit tudom én hány ezer vagy hány tízezer migránst befogad és a román kormány be fogja őket nyomni a Székelyföldre, és nyilván ez egy reális veszély lehet.

Úgy gondolom, hogy a népszavazásban megvan az a lehetőség is, hogy egy uniós állam felemelje a szavát az erőszakos betelepítések ellen és egy markáns választ adjon, amelyet nyilván a többiek is precedensként fel fognak emlegetni, és mögénk húzódva fogják ugyanazt mondani egyrészt. Másrészt azért főleg az erdélyi magyarságot is kell kapacitálni, hogy az ő sorsukról is van szó ilyen értelemben is, mert utána a román kormány is tudja mondani, bár náluk nem volt népszavazás, de az ő állampolgáraiknak egy jelentős része, akik például Erdélyben élnek, ők a népszavazáson részt vettek, és ilyen és ilyen arányban elutasították azt, és akár a

román közvéleményt bemutathatja ez a népszavazás. Úgyhogy ebből a szempontból is szerintem fontos az, hogy mi fog történni október 2-án itt Magyarországon.

A reformáció évéről: mi a Szent László-évet hirdettük meg, nyilván jóval kisebb programról van szó, mint a reformáció éve. Úgy tudom, ott a kormány forrásokat is különített el, elég jelentős forrásokat, és nyugodtan mondhatjuk azt, hogy egy grandiózus program indul be már az idén is, a jövő évben pedig egész évben. Mi ehhez a nemzetpolitika területén szintén csatlakozni fogunk.

Petneházy Attila képviselő úrnál is valami hasonlóról volt szó, illetve a határ menti együttműködés. Az előbb említettem a rövid nevű kormánybiztosi irodát, alapvető feladata Grezsa Istvánéknak, hogy ezt a munkát segítsék, illetve ezt a határ menti együttműködést támogassák és segítsék.

A határátkeléseknél pedig látjuk ezeket a gondokat, ezeket folyamatosan jelezzük a BM felé, főleg kormánybiztos úr - azt nem mondom, hogy napi tevékenysége, de - szinte heti rendszerességgel. Ez hol jobb, hol kevésbé, én inkább azt mondom, hogy hol rossz, hol nagyon rossz, és sokszor én is azt látom, hogy nem alapvetően az ukrán oldal nehezíti meg a dolgokat, de nyilván mi vagyunk a schengeni rendszerben, illetve uniós határ van, nálunk sokkal nagyobb az ellenőrzés emiatt is. Hozzáteszem, hogy amikor nem voltunk az Unió tagjai, akkor is nálunk volt rosszabb a helyzet, a román határtól kezdve körben, bármerre mentünk, mindig a magyar oldalon kellett többet állnunk.

Nagyjából, azt hiszem, ennyi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úrnak és helyettes államtitkár úrnak a válaszokat. *(Jelzésre:)* Egy rövid kérdésre még Szávay István képviselő úrnak visszaadom a szót azzal, hogy 11-ig mindenféleképpen a bizottsági ülésünket be kell fejezni, hiszen plenáris ülés kezdődik. Képviselő úr!

További kérdések, észrevételek

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a válaszokat. Államtitkár úr, van több kérdés, amire nem tért ki, úgyhogy egyre-kettőre hadd kérdezzek vissza csak nagyon röviden. A Beke-ügyben van-e valami fejlemény, várhatom-e a tusványosi kempingmutyi iratainak a kiadását és a '62-es magyar-szovjet nyugdíjegyvezmény kérdése, ez az a három ügy, illetve több mellett erről, ha egy-két mondatot kérhetnék. Illetve, amit államtitkár úr mondott, a kishatárforgalminak az ügye: ez nagyon egyszerű, leírta Pintér belügyminiszter úr, hogy egy 2007-ben kötött magyar-ukrán egyezmény van, ezt lehetne módosítani. Az nem derült ki a levélből, hogy van-e szándék, hogy ezt módosítsák, de egy 2007-es egyezmény szabályozza ezt az összecszerúséget, tehát akár a magyar fél kezdeményezhetné is e pénz beszédésének az eltörlését. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr!

Potápi Árpád János válasza, reagálása

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár (Ministerelnökség, Nemzetpolitikai Államtitkárság): Köszönöm szépen.

A Beke-ügyről most éppen újabbat nem tudok, tehát gyakorlatilag ott tartunk, vagy tart a dolog, mint már előbb.

A nyugdíjakról szintén egy államközi szerződés van, azt meg kell néznünk, hogy az módosítható-e vagy mi van vele.

A kishatárforgalmi dolognál szintén ezt tudom mondani, de akkor javasoljuk, tehát mi magunk is fogjuk javasolni, hogy ezen változtassunk, hivatkozva a román példára.

Visszatérve a reformációra, amit elfelejtettem mondani, hogy ennek a miniszteri biztosa Hafenscher Károly evangélikus lelkész úr, akivel én éveken keresztül tudtam együtt dolgozni Tolna megyében, mert ő Szekszárdon vezetett egy evangélikus közösséget. Körülbelül ennyi.

ELNÖK: Köszönöm szépen még egyszer államtitkár úrnak, helyettes államtitkár úrnak, az őket kísérőknek a részvételét a mai bizottsági ülésünknek ezen napirendi pontjánál. Köszönöm szépen, hogy államtitkár úr gyakorlatilag itt az őszi munka kezdetén bizottságunk vendége lehetett, ahol az elkövetkezendőkben máskor is nagyon szívesen látjuk.

A napirendi pontot lezárom. Van még két napirendi pontunk.

A Nemzeti összetartozás bizottságának az Országgyűlés 2016. évi őszi ülészakára vonatkozó munkatervének megvitatása és elfogadása

Második napirendi pontunk az őszi ülészakára vonatkozó munkatervünk megvitatása és elfogadása. Előzetesen kiküldtünk egy anyagot a tervezett témákkal kapcsolatban. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e ehhez kiegészítenivaló, hozzászólás, vélemény. *(Jelzésre:)* Szávay képviselő úr!

Hozzászólások

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen.

Nekem két felvetésem volt, az egyik részben be is épült, ezt köszönöm is elnök úrnak. Látok egy ilyen napirendi pontot, hogy tájékoztató aktuális felvidéki politikai kérdésekről, ebbe elég sok minden belefér, ehhez én tennék egy egészen konkrét javaslatot. A Nobilitas Carpathiae nevű felvidéki civil szervezet 2014 szeptemberében beadott egy petíciót az Európai Parlamenthez a Beneš-dekrétumok ügyében, kérve annak megvizsgálását, hogy az Európai Unió jogelveivel összeegyeztethetők-e a Beneš-dekrétumok. 2016 májusában befogadták ezt a petíciót, tehát kinyilvánították azt, hogy ez további megtárgyalást igényel, tehát akár esély is lehet rá, hogy egész magas szinten foglalkozzanak ezzel a kérdéssel vagy esetleg valamilyen elítélő határozat születhessen a Beneš-dekrétumok ügyében. Úgyhogy én ezzel kapcsolatban javasolnám ennek a civil szervezetnek a vezetőjét, Práznovszky Miklós ügyvéd urat, illetve Tajnay Máriát, a Közép-európai Emberi Jogi Bizottság főtitkárát meghívni, akik ezt az ügyet aktívan viszik Brüsszelben; ez lenne az egyik.

A másik: azt meg csak szeretném megerősíteni, amit mondtam, de nagyon örülök neki, hogy az államtitkárság is elkezdett ezzel az üggyel foglalkozni, ez pedig a külföldön működő magyar iskolák ügye. Itt én egész konkrétan a dublini magyar iskolára gondolok, ahol elnök úr is járt tudtommal és találkozott ennek a vezetőivel. Jónak tartanám, ha beszámolnának a tevékenységükről a bizottságnak, illetve elmondanák, hogy ők konkrétan milyen javaslattal éltek az államtitkárság felé, amire elnök úr is kitért, hogy hogyan lehetne befogadni Magyarországon a külföldön végzett magyar iskolai tananyagot, vagy hogyan lehetne ezt elismertetni.

A javaslattal egyébiránt pedig egyetérték. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Más? *(Jelzésre:)* Szabolcs Attila alelnök úr!

SZABOLCS ATTILA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Időről időre a bizottságunk kihelyezett ülést tart valamelyik elcsatolt ország részben. Én ezt már szóban jeleztem az elmúlt időszakban is, hogy a legelhagyatottabbak talán a moldvai csángók, tehát egy ilyen bizottsági ülést lehet, hogy arrafelé is nagyon ideje lenne tartani. *(Szávay István közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr.

Más kérdés, felvetés nincs? *(Nincs jelzés.)* Akkor a következőt javaslom: javaslom egyébként minden javaslat beépítését, mindazt, amit Szávay képviselő úr is fölvetett. Mi egyébként a felvidéki politikai kérdéseknél konkrétan nem erre gondoltunk. Ne is fogalmazzunk ilyen általánosan, hanem külön pontban szeretném, ha beemelnénk azt, amit elmondott itt, a Beneš-dekrétumokkal kapcsolatos petíció ügyét, illetve én akár a magyar állampolgársággal kapcsolatos petíció ügyét is beemelném ebbe, és lehetne egy ilyen felvidéki bizottsági ülésünk, ami felvidéki témákat érint. *(Szávay István bólint.)* Amikor mi ezt a napirendi pontot beemeltük, elsősorban arra gondoltunk, hogy az elmúlt időszakban Berényi József elnök úr a Magyar Közösség Pártja részéről többször volt a vendégünk, ott most történt egy váltás, és úgy gondoltuk, hogy érdemes lenne Menyhárt József elnök urat meghívni, de egy ilyen délelőttünk vagy délutánunk, amikor bizottsági ülést tartunk, kiegészülhetne ezzel, amit Szávay képviselő úr mondott.

És szeretném akkor, hogyha fölvennénk úgy, mint a diaszpóra vasárnapi iskolái, amiről persze tudjuk, hogy ezek nem hivatalosan bejegyzett intézmények, ezek általában önszerveződő alapon működnek, ugyanakkor konkrétan, ami dublini példát hozott a képviselő úr, ott konkrét tanmenettel, tantervekkel dolgoznak, magyar tankönyvekkel, és épp ez volt a kezdeményezésük, hogy ezeket a tanórákat hogyan sikerül elfogadtatni. Örömmel hallottam államtitkár úrnak is az ezzel kapcsolatos bejelentését most, hogy tervezik itt a tél folyamán, hogy a diaszpóra ilyen irányú hétvégi iskoláinak az ügyével foglalkozni kívánnak. Tegyük ezt mi is a bizottsági ülésen, lehet, hogy össze lehet kapcsolni a diaszpóra akkori látogatásával, ezt időben meg fogjuk oldani, tehát javaslom mind a kettőt fölvenni.

Alelnök úr javaslatát is, talán lehet, hogy abba a pár százalékba fog beleesni, van egy-két olyan a munkatervünkben, amit nem tudtunk teljesíteni. Ahogy Szávay képviselő úr már halkán megjegyezte, ez majdnem egy hetes programja lenne a bizottságnak, egy bizottságot elutaztatni Csángóföldre, ott egyébként érdemi munkát, kapcsolatfelvételt elvégezni és majd visszautazni, ez nem rövid idő, de magát a csángóügyet továbbra is természetesen napirenden tartjuk.

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ezekkel a kiegészítésekkel... *(Jelzésre:)* Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Bocsánat, nekem lenne még egy felvetésem, ez csak így most, hirtelen ugrott be. Egy jó másfél éven keresztül szerepeltettük, legalább három alkalommal biztos a bizottság tervezett programjában a Kövér László elnök úrral való találkozást és az ő meghallgatását azzal kapcsolatban, hogy milyen nemzetpolitikai munkát és mozgásokat végez, amit ő mindig megígért, mindig bekerült a programba, aztán sose jött el. Én azért úgy gondolom, hogy ott vannak olyan ügyek, amikkel kapcsolatban a bizottságnak lehetne tájékozódni, akár a KMKF munkája vagy nem munkája, vagy az Alapítvány a Magyar Nemzeti Közösségek Európai Érdekképviseletéért, vagy egyébként pedig tudjuk, hogy Kövér elnök úr is azért a szíven viseli ezt a témát és elég sok mindent tevékenykedik, néha a kormányzattól egyébként részben függetlenül is ezen a területen. Nagyon örülnék, hogyha elnök úr most már, így két év után végre elfogadná a meghívásunkat és egy

kicsit a bizottságban is beszélgethetnénk róla, úgyhogy én ezt javaslom, hogy akkor ezt visszatérő elemként ismét vegyük fel a féléves munkatervünkbe. Köszönöm, és javaslom, hogy elnök úr ez ügyben szíveskedjen egy megkeresést tenni Kövér elnök úr irányában.

ELNÖK: Köszönöm szépen a felvetést.

Először is szeretném elmondani azt, hogy emlékeim szerint - de ennek utána fogunk nézni - amióta én vagyok a bizottság elnöke, azóta ez nem szerepelt a mi munkatervünkben (*Szávay István: Akkor elnézést!*), vélhetően az előző ciklusra vonatkoznak ezek az emlékek. (*Szávay István: Elnézést! Akkor lehet, hogy az előző ciklusban volt.*) Nem tartanám haszontalannak egyébként valóban házelnök úr megjelenését, természetesen azt tudni kell, hogy a házelnöknek olyan kötelezettsége, mint a nemzetpolitikával foglalkozó minisztereknek, nincs, és a mostani munkatervünkben is szerepel Szijjártó, illetve Balog miniszter urak meghívása. Természetesen meg fogom keresni házelnök urat, és nagyon remélem, mivel a nemzetpolitika szívégye a házelnök úrnak, egy meghívást elfogad tőlünk, de ezt biztosra megígérni természetesen nem tudom.

Még egyszer szeretném jelezni, hogy ez nem a mi munkarendünkben szerepelt, vélhetően az előző ciklusban volt. Amire emlékszem, hogy a bizottság a 2014-es ciklust, amikor elkezdte, magán az alakuló ülésen volt itt házelnök úr, tehát 2014-ben, a választásokat követően, amikor fölállt az új parlament, a bizottságok, akkor itt, ebben a teremben az alakuló ülésen - még Potápi Árpád volt a bizottság elnöke - jelen volt, és akkor esett szó itt nemzetpolitikai kérdésekről. Én meg fogom hívni a házelnök urat.

Akkor ezekkel a kiegészítésekkel teszem fel szavazásra, tehát moldvai csángóügy, Kövér László házelnök úr meghívása, a diaszpóra iskoláinak ügye, illetve a felvidéki kérdések kiegészítése a két petíciós témával.

(*Jelzésre:*) Petneházy képviselő úr!

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elnézést! Senkinek nem rabolva az idejét, és bocsánat, hogy így az utolsó pillanatban még rákéredzkedtem, de mégis másfél éves kérésem után meg kell köszönnöm, és örömmel látom, hogy a nyíregyházi kihelyezett bizottsági ülés megvalósulni látszik. Tényleg nem türelmetlenkedve, csak megkérdezném, hogy ennek kialakításánál - nem tudván, hogy ez hogy is szokott megvalósulni -, az időpontot tekintve mi a szokás, hogy mennyire érdemes most még ezt meghatározni, vagy van egy tól-ig, hogy ettől-eddig fog ez az időpont kijelölésre kerülni?

ELNÖK: Köszönöm szépen.

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Én köszönöm.

ELNÖK: Most itt konkrétan is bekerült már a nyíregyházi ülés. Egyrészt azt gondolom, érdemes azzal is foglalkozni a Nemzeti összetartozás bizottságának, hogy egy megyei jogú nagyváros hogyan vesz részt általában a nemzetpolitikában, ugyanakkor itt nem olyan régen még a teremben jelen volt dr. Grezsa István kormánybiztos úr, az ő meghívását mindenféleképpen a bizottság központi témájává tenném, ott is az ő jelenlétét, hiszen Szabolcs-Szatmár-Bereg megye és Kárpátalja fejlesztéséért felelős kormánybiztos. Az előbb is egyeztettem vele, tőle várunk egy időpontot, és akkor kvázi az ő meghallgatására, tájékoztatására is sor kerülne ott

Nyíregyházán, amit, még egyszer mondom, hogy fontosnak tartok. Időben fogjuk jelezni, hogy kormánybiztos úrnak is mi volt a megfelelő időpont.

Határozathozatal

Kérdezem a bizottságot, hogy akkor ezekkel a kiegészítésekkel a munkatervet elfogadják-e. Aki igen, az, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Aki nem? *(Nincs jelzés.)* Aki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)*

A bizottság jelen lévő tagjai 6 igen szavazattal a munkatervet elfogadták.

Egyebek

Egyebek napirendi pontban általában szokásainktól eltérően, de mégis egy szavazást kérnek önöktől. A bizottsági ülés elején kiosztottunk egy határozati javaslatot, ezt tulajdonképpen minden bizottság beviszi most az első bizottsági ülésekre. Nagyon röviden arról van szó, hogy a Törvényalkotási bizottság az elmúlt időszakban kialakított egy olyan munkarendet, amelynek az a lényege, hogy csak olyan módosító kezdeményezést támogatnak és tárgyalnak, ami legalább az előző munkanapon megérkezett. Tehát helyszíni kiosztású, a kormány által, az előterjesztő által ad hoc módon, ott, a bizottsági ülést megelőzően odaérkező határozati javaslatot, módosító javaslatot nem tárgyalnak, és ezt a munkarendet kívánja átvenni az összes többi bizottság is. Azt gondolom, hogy ez egyébként az ellenzéki kérésekkel is összhangban áll. Ez természetesen egyébként arra lehetőséget ad, hogy bizottsági módosító javaslat ott a bizottsági ülésen szülessen, de mindenki számára egy iránymutató, a kormánynak, a képviselőknek, hogy legkésőbb, legalább az előző munkanapon be kell nyújtani a módosító javaslatot.

Határozathozatal

Van-e ezzel kapcsolatban kérdés, észrevétel? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, úgy akkor tisztelettel kérem a bizottságot, hogy a kiküldött 3/2014-18. számú határozatról szavazzunk. Aki egyetért vele, az, kérem, most szavazzon! Aki igen? *(Szavazás.)* 5 igen; én továbbra is helyettesítem Szászfalvi alelnök urat. Aki nem? *(Nincs jelzés.)* Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás.

Tehát 5 igen szavazattal, 1 tartózkodás mellett a bizottság elfogadta. Köszönöm szépen.

Van-e az egyebekben más? *(Jelzésre:)* Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Igen, köszönöm szépen. Csak a jegyzőkönyv kedvéért jegyezném meg, nagyon örülök, hogy államtitkár úr részletesen kitért nagyon sok kérdésre, amiket feltettem neki. Ezek sose szoktak egyszerűek lenni, ugyanakkor azt nagyon sajnálom - nyilván van azért valami gyanús bukéja -, hogy kétszer is rákérdeztem, hogy mi újság a tusnádfürdői kemping felújításának az irataival, és nagyon sajnálom, hogy államtitkár úr másodjára sem válaszolt erre a kérdésemre, hogy hajlandók-e ezeket nyilvánosságra hozni, vagy meg kell várni az ezzel kapcsolatos bírósági ítéletet. Köszönöm.

ELNÖK: Összel a Bethlen Gábor Alap beszámolóját is tárgyalni fogjuk, hiszen a múlt héten döntött arról az Országgyűlés, hogy ennek a tárgyalását átadja kijelölt bizottsággként a Nemzeti összetartozás bizottságának, ott ezen kérdéseit direktben is fölteheti a képviselő úr ismét. Remélem, hogy bírósági ügyre nem kerül ebben sor.

Még a munkarendünkkel kapcsolatban itt, az egyebekben szeretném megjegyezni, hogy alapvetően, ha ezt tudjuk tartani, akkor általában „B” héten, keddenként délelőtt tartjuk a bizottsági ülésünket 10 óra magasságában. Az ettől

eltérő az, hogy mondjuk, miniszter urak milyen időpontot jeleznek egy kötelező meghallgatásnál, de alapvetően az a célunk, hogy ez legyen a bizottságunk állandó időpontja.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen a figyelmüket, köszönöm szépen az együttműködést, a bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 44 perc)

Pánczél Károly
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika